

Угода
між Кабінетом Міністрів України
та Урядом Республіки Таджикистан про міжнародне
автомобільне пасажирське і вантажне сполучення

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Таджикистан,
надалі Договірні Сторони,

бажаючи розвивати на основі взаємності автомобільне
пасажирське і вантажне сполучення між обома країнами, транзитом
через їхні території та в/з третіх країн, а також бажаючи
полегшити це сполучення,

базуючись на принципі рівноправності і взаємного інтересу,

погодилися з нижченаведеним:

Стаття 1

Відповідно до цієї Угоди здійснюються регулярні і нерегулярні
автомобільні перевезення пасажирів, включаючи туристів, і вантажів
між обома країнами, транзитом через їхні території та в/з третіх
країн,

автомобільними шляхами, відкритими для міжнародного
автомобільного сполучення, транспортними засобами, зареєстрованими
в Україні та Республіці Таджикистан.

Стаття 2

1. Регулярні перевезення пасажирів автобусами організуються
за узгодженням між Компетентними органами Договірних Сторін і
здійснюються на паритетній основі.

2. Пропозиції по організації таких перевезень передаються
один одному Компетентними органами Договірних Сторін. Ці
пропозиції повинні містити дані про: перевізника, схему маршруту,
розклад руху, тарифи на перевезення, пункти зупинки на яких
перевізник буде виконувати посадку і висадку пасажирів, графік
праці і відпочинку водіїв, а також період і регулярність виконання
перевезень.

Компетентні органи Договірних Сторін будуть приймати рішення,
відносно видачі дозволів на здійснення регулярних перевезень
пасажирів територією своїх країн.

Стаття 3

1. Для здійснення нерегулярних перевезень пасажирів
автобусами між територіями обох країн, або транзитом через їхні
території, або в/з третіх країн, за винятком перевезень,
передбачених у статті 4 цієї Угоди, потрібні дозволи, які
видаються Компетентними органами Договірних Сторін.

2. Компетентні органи Договірних Сторін будуть обмінюватися
дозволами на здійснення нерегулярних перевезень пасажирів через
територію їхньої держави.

3. На кожне нерегулярне перевезення пасажирів автобусом
однієї з Договірних Сторін повинний бути виданий окремий дозвіл
іншої Договірної Сторони, що надає право на здійснення одного
рейсу туди і звідти, якщо інше не обговорено в самому дозволі.

4. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно будуть передавати один одному взаємно погоджену кількість бланків дозволів на здійснення нерегулярних перевезень пасажирів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органа, що видає дозвіл.

5. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну бланками дозволів на здійснення нерегулярних перевезень пасажирів.

Стаття 4

1. Дозволу на виконання нерегулярних перевезень пасажирів автобусами не потрібно в тих випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться на тому самому автобусі протягом усієї поїздки:

а) якщо ця поїздка починається і закінчується на території держави тієї Договірної Сторони, де зареєстрований пасажирський транспортний засіб;

б) якщо ця поїздка починається на території держави Договірної Сторони, де зареєстрований пасажирський транспортний засіб, і закінчується на території держави іншої Договірної Сторони за умови, що пасажирський транспортний засіб залишає цю територію порожнім.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного автобуса іншим автобусом.

3. При виконанні перевезень, передбачених у пункті 1 цієї Статті, водій пасажирського транспортного засобу повинен мати правильно заповнений маршрутний лист (список пасажирів).

Форма маршрутного листа затверджується компетентними органами на засіданні Змішаної комісії Договірних Сторін.

Стаття 5

1. Перевезення вантажів між територіями обох країн, або транзитом через їхні території, або в/з третіх країн, за винятком перевезень, передбачених у Статті 6 цієї Угоди, здійснюється вантажними автомобілями з причепами або без них, або тягачами з напівпричепами на підставі дозволів, які видані Компетентними органами Договірних Сторін.

2. На кожен вантажний транспортний засіб повинно бути видано окремий дозвіл, що дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не передбачене в самому дозволі.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно будуть передавати один одному взаємно узгоджену на основі паритету кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органа, що видає дозвіл.

4. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну бланками дозволів на здійснення перевезень вантажів.

Стаття 6

1. Дозволи, що зазначені в Статті 5 цієї Угоди, не потрібні

на виконання перевезень:

- a. експонатів, устаткування і матеріалів, що призначені для ярмарок і виставок;
- b. транспортних засобів, тварин, а також різного інвентарю і майна, призначених для проведення спортивних заходів;
- c. театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, устаткування і приладдя для кінозйомок, радіо і телепередач;
- d. тіл і праху померлих;
- e. пошти;
- f. ушкоджених транспортних засобів;
- g. бджіл і мальків риби;
- h. рухомого майна при переселенні;
- i. автомобілями, вантажопідйомністю до 3,5 тонн або загальною вагою до 6,0 тонн;
- j. медикаментів, медичних інструментів і устаткування, а також інших вантажів для надання допомоги в надзвичайних ситуаціях (зокрема, у випадку стихійних лих і під час перевезення гуманітарної допомоги).

Дозволів не потрібно також для проїзду автомобілів технічної допомоги.

2. Виключення, що передбачені в підпунктах "a", "b" і "c" пункту 1 цієї Статті, діють тільки в тому випадку, коли вантаж підлягає поверненню в країну, у якій зареєстроване вантажний транспортний засіб.

3. При здійсненні перевезень, зазначених у цій Статті, водій транспортного засобу повинен мати документи, що підтверджують факт здійснення одного із зазначених видів перевезень.

Стаття 7

1. Коли габарити і вага вантажного транспортного засобу однієї з Договірної Сторони, що слідує без вантажу, або з вантажем, перевищують установлені на території держави іншої Договірної Сторони норми, а також під час перевезення небезпечних вантажів, перевізник зобов'язаний одержати, крім звичайного дозволу, спеціальний дозвіл відповідних органів цієї іншої Договірної Сторони.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї Статті спеціальний дозвіл передбачає слідування вантажного транспортного засобу визначеним маршрутом, перевезення має здійснюватися цим маршрутом.

Стаття 8

1. Перевезення, передбачені даною Угодою, можуть виконуватися тільки перевізниками, що, відповідно до внутрішнього законодавства своєї держави, допущені до здійснення міжнародних перевезень.

2. Пасажирські і вантажні транспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення, повинні мати реєстраційний і відмітний знаки своєї країни.

Стаття 9

1. Здійснення перевезень пасажирів і вантажів перевізником однієї з Договірних Сторін між двома пунктами, що знаходяться на території держави іншої Договірної Сторони (каботажні перевезення), заборонено, якщо на це не буде даний відповідний дозвіл Компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення перевезень пасажирів і вантажів перевізником однієї з Договірних Сторін з території іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої країни або з будь-якої третьої країни на територію іншої Договірної Сторони вимагає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 10

Перевезення вантажів, що передбачені цією Угодою, повинні здійснюватися по товарно-транспортній документації, форма якої повинна відповідати загальноприйнятим міжнародним зразкам.

Стаття 11

1. Водій пасажирського чи вантажного транспортного засобу повинен мати національне або міжнародне посвідчення водія, що відповідає категорії керованого ним транспортного засобу, і національні реєстраційні документи на транспортний засіб.

2. Національне чи міжнародне посвідчення водія і реєстраційні документи повинні відповідати вимогам, що встановлені міжнародною Конвенцією про дорожній рух (995_041).

3. Оригінали дозволів та інших документів, що потрібні відповідно до положень цієї Угоди, повинні знаходитися на борту пасажирського або вантажного транспортного засобу, до якого вони відносяться, і пред'являтися на вимогу відповідних контролюючих органів Договірних Сторін.

Стаття 12

1. Перевезення пасажирів і вантажів, що здійснюються транспортними засобами однієї з Договірних Сторін по території держави іншої Договірної Сторони на основі даної Угоди при наявності відповідних дозволів, а також транспортні засоби, що виконують ці перевезення, звільняються на паритетній основі від податків і зборів, пов'язаних з володінням і використанням транспортних засобів, а також використанням і утриманням доріг.

2. Зазначені звільнення не поширюються на оплату за проїзд окремими ділянками доріг, тунелів, мостів і інших інженерно-технічних споруд, що стягується відповідно до національного законодавства Договірних Сторін.

Стаття 13

1. При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільняються від обкладання податками та зборами ввезені на територію держави іншої Договірної Сторони:

а) паливо, що утримується в ємностях, що передбачені для кожної моделі транспортного засобу, технологічно і конструктивно зв'язаних із системою живлення двигуна, а також ємностях, що установлені на причепах і напівпричепах і передбачені для роботи рефрижераторів;

б) мастильні матеріали в кількості, яка необхідна для використання під час перевезення;

в) запасні частини й інструменти, що передбачені для ремонту транспортного засобу, на якому здійснюється міжнародні перевезення.

2. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивозу, а запасні частини, що були замінені, повинні бути вивезені з країни, або знищені, чи здані в порядку, який встановлений чинним законодавством на території відповідної Договірної Сторони.

Стаття 14

Перевезення пасажирів і вантажів на підставі цієї Угоди здійснюються за умови обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. Перевізник зобов'язаний заздалегідь застрахувати кожен транспортний засіб, що виконує зазначені перевезення.

Стаття 15

Стосовно прикордонного, митного і санітарного контролю буде застосовуватися положення міжнародних договорів, учасниками яких є обидві Договірні Сторони, а при вирішенні питань, що не врегульовані цими договорами, буде застосовуватися національне законодавство Договірної Сторони по території якої виконується перевезення пасажирів або вантажів.

Стаття 16

Прикордонний, митний і санітарний контроль при перевезеннях важкохворих, регулярних перевезеннях пасажирів автобусами, а також при перевезеннях тварин і швидкопсувних вантажів буде здійснюватися позачергово.

Стаття 17

1. Компетентні органи Договірних Сторін здійснюють контроль за дотриманням перевізниками положень цієї Угоди.

2. У випадках порушення перевізниками однієї з Договірних Сторін положень цієї Угоди або інших законодавчих актів, під час їхнього перебування на території держави іншої Договірної Сторони, Компетентні органи останньої інформують про це Компетентні органи Договірної Сторони, на території якої зареєстрований транспортний засіб.

Компетентні органи Договірної Сторони, на території держави якої мало місце порушення, можуть звертатися до Компетентних органів країни реєстрації транспортного засобу щодо застосування таких заходів до перевізника-порушника:

а) попередження;

б) позбавлення тимчасово, частково або цілком права на здійснення перевезень на територію держави цієї Договірної Сторони, де скоєно порушення.

3. Компетентний орган, що застосував один з заходів, що визначені у пункті 2, інформує про це Компетентний орган іншої Договірної Сторони.

При цьому залишається можливість застосування проти порушника санкцій, відповідно до національного законодавства, судами або Компетентними органами Договірної Сторони, на території країни, де відбулося порушення.

Стаття 18

З метою забезпечення виконання положень цієї Угоди Компетентні органи Договірних Сторін створюють Змішану Комісію.

Змішана Комісія має право:

а) визначати зміст заявок і необхідні умови для здійснення регулярних і нерегулярних перевезень пасажирів;

б) погоджувати вид і кількість бланків дозволів, що передбачені цією Угодою;

в) вирішувати які-небудь питання, що виникають у зв'язку з застосуванням цієї Угоди.

Стаття 19

Питання, що не врегульовані цією Угодою, а також міжнародними договорами, учасницями яких є обидві Договірні Сторони, будуть вирішуватися згідно законодавства Договірної Сторони, по території якої виконується перевезення пасажирів або вантажів.

Стаття 20

Договірні Сторони будуть вирішувати всі спірні питання, які можуть виникнути в зв'язку з тлумаченням і застосуванням даної Угоди, шляхом переговорів і консультацій.

Стаття 21

Ця Угода не стосується прав і зобов'язань Договірних Сторін, що впливають з інших укладених ними міжнародних договорів.

Стаття 22

За взаємною домовленістю Договірних Сторін до цієї Угоди можуть вноситися зміни і доповнення, що оформляються окремим протоколом і набувають чинності відповідно до пункту 1 статті 23 цієї Угоди і будуть складати невід'ємну частину цієї Угоди.

Стаття 23

1. Ця Угода набуває чинності після закінчення 30 днів з моменту обміну письмовими повідомленнями про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття нею чинності.

2. Ця Угода укладена на невизначений термін і зберігає свою дію до закінчення 90 денного терміну з дати, коли одна з Договірних Сторін дипломатичними каналами повідомить іншу Договірну Сторону про своє бажання припинити її дію.

Вчинено в м. _____ "___" _____ року в двох оригінальних примірниках, кожен українською, таджицькою і російською мовами, причому всі тексти автентичні.

У випадку виникнення розбіжностей при тлумаченні цієї Угоди, перевагу має текст російською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Республіки Таджикистан

ПРОТОКОЛ
про застосування Угоди між Кабінетом
Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан
про міжнародне автомобільне пасажирське
і вантажне сполучення

Стосовно застосування Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан про міжнародне автомобільне пасажирське і вантажне сполучення (далі Угода), яка підписана в м. _____ "___" _____ 20__ року,

досягнуто домовленість про нижченаведене:

1. Для цілей Угоди під "Компетентними органами" слід розуміти:

з Української Сторони:

Міністерство транспорту і зв'язку України

з Таджикиської Сторони:

Міністерство транспорту Республіки Таджикистан

2. Терміни, що використані в Угоді, означають наступне:

"Перевізник" - фізична або юридична особа, що зареєстрована на території однієї з Договірних Сторін і уповноважена згідно з діючим національним законодавством і положенням здійснювати міжнародні перевезення пасажирів або вантажів автомобільним транспортом;

"Пасажирський транспортний засіб" (автобус) - транспортний засіб, що має більше восьми місць для сидіння, за винятком місця водія, і зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін.

"Вантажний транспортний засіб" - транспортний засіб, зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін, чи комбінація транспортних засобів, з яких хоча б тягач зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін, що по своїй конструкції призначений для виконання автомобільних перевезень вантажів.

"Регулярні перевезення пасажирів" - перевезення, що здійснюються транспортними засобами Договірних Сторін по заздалегідь узгодженому розкладу, маршруту проходження, з зазначенням початкового і кінцевого пунктів руху і пунктів зупинки;

"Нерегулярні перевезення пасажирів" - перевезення, що не підпадають під визначення регулярні перевезення пасажирів.

3. Кожен дозвіл, що передбачено статтями 3 і 5 Угоди, дійсний без винятку щодо здійснення двостороннього, транзитного перевезення туди і в зворотному напрямку або перевезення в/з третіх країн, якщо інше не передбачено самим дозволом.

4. Відповідно до пункту 2 Статті 8 Угоди причепи і

напівпричепи можуть мати реєстраційні і відмітні знаки інших країн за умови, що вантажні автомобілі або автомобільні тягачі будуть мати реєстраційний і відмітний знаки України або Республіки Таджикистан.

5. У статті 15 і 16 Угоди під терміном "санітарний контроль" слід розуміти санітарний, ветеринарний, а також фітосанітарний контроль.

6. Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до транспортних засобів, що зареєстровані на території держави іншої Договірної Сторони, вимоги щодо їхньої ваги і габаритів, більш жорстких, чим ті, котрі застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на своїй власній території.

Цей Протокол є невід'ємною частиною Угоди, вчинено у двох оригінальних примірниках, кожний з яких українською, таджицькою і російською мовами, при чому всі тексти автентичні.

Під час виникнення розбіжностей при тлумаченні цього Протоколу, перевагу має текст російською мовою.